

INTERDYKT (17) *sb m*

e jasne.

sg N interdykt (1). ◇ *G* interdyktu (2). ◇ *A* interdykt (4). ◇ *I* interdykt(e)m (3). ◇ *L* interdykcie (3). ◇ *pl N* interdykty (1). ◇ *G* interdyktów (1). ◇ *A* interdykty (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

praw. W prawie kanonicznym kara kościelna zakazująca korzystania z niektórych dóbr duchownych; jest on bądź osobisty, dotyczący tylko danej osoby, bądź miejscowy zabraniający sprawowania na danym miejscu, obszarze obrządków religijnych oprócz udzielania sakramentów osobom umierającym [interdictum – zakłęcie Mymer¹ 12v, BartBydż; – zakazanie albo dekret, mandat krolewski, biskupi, miescki Mącz 87c; – zapowiedzenie Calep; dekret, sąd, skazanie, skaźń, zakazanie, zawieszenie kościelnych obrządków publicznych – interdictum Cn] (17) : [tu jest napisane] o interdikcie trzech dni prześlania od służby bożej [super interdicto triduo JanStat 228b] SarnStat 185 [idem] 112, 226.

interdykt na co (2): Iámufz Arcybiskup dał interdykt ná Krákovskie biskupstwo. *BielKron* 363, 349.

interdykt na kogo (1): [papież] poślął interdikt/ to ieśt kłatwę wielką nań. *BielKron* 362.

W połączeniu szeregowym (1): Tu iuż nie máłz w tym pośelstwie/ áby mocą/ kłatwą/ dzwonkiem/ interdiktem/ miał być kto związany y rozwiązany s tego vpadku swoiego. *RejPos* 119v.

Zwroty: »być w interdykcie« (1): Kłusz fie z miáłtá Benedikcie Boś iuż w trzecim interdikcie *RejRozpr* Cv.

»dać, posłać interdykt [na co, na kogo, do czego = obejmujący co]« (2 : 2): Papież poślął interdikt do PolŃki/ iż długo były kościelne fwiátości zapowiedziáne. *BielKron* 348, 317, 362, 363.

»rozgrzeszenie od interdyktu [komu] dać« (1): xyęza s kapituły [...] bendą povinny pana Viernossa [...] wypuszcziz dobrovolnie spostempku prawa y sprzezyskoff ktore byly przewyedly na nym w Duchownym prawie [...] tham ze y rozgrzessenye zvpelne oth Interdictu ktorym byl dla thego zaklęth dacz. *ZapWar* 1550 nr 6665.

»zakłąć [kogo, co] interdyktem« (2): Lubufki biskup y WrocłáwŃki/ záklął interdyktem pośpolity lud mieyfki. *BielKron* 378v, 378v.

Szereg: »kłatwa, (albo, to jest) interdykt« [szyk 4 : 2] (6): *RejAp* 92, 114, Ddv; [Król Polski] poślął Lámperta Biskupá KrákovŃkiego do oycá Pápieżá áby w PolŃce prześtał interdikt/ tho ieśt wielka kłatwá ná kościół *BielKron* 349, 362; O Chowaniu Kłatwy álbo Interdiktú tákeŃmy fŃkazáli [super interdicto servando taliter decernimus JanStat 241b]. *SarnStat* 224.

Synonimy: kłatwa, mandat, zakłęcie, zapowiedzenie, zapowiedź.